

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (Jud: A. Procopișin)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Jud: A. Albu, A. Toderăș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lilia Zelionaia,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia împotriva
Liliei Zelionaia, cu privire evacuarea din imobil și

cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Zelionaia împotriva Primăriei
satului Beleavinți, raionul Briceni, Maria Zelionaia, intervenienții accesorii
Organul Cadastral Teritorial Briceni, Ivan Moscaliuc, Valentina Nigacei, cu privire
la anularea extrasului din registru de evidență a gospodăriilor, titlului de
autentificare a dreptului deținătorului de teren, radierea înregistrării dreptului de
proprietate și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul depus de Lilia Zelionaia și s-a menținut hotărârea din 16 februarie
2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni,

constată:

La 21 aprilie 2016, procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele
Mariei Zelionaia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Zelionaia
cu privire evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 21 martie 2016, pensionara
Maria Zelionaia a depus cerere în adresa Procuraturii raionului Briceni, prin care a
solicitat de a înainta în interesul său o acțiune împotriva Liliei Zelionaia cu privire
evacuarea din imobil. Astfel, conform adeverinței eliberate de Primăria satului
Beleavinți, raionul Briceni, Maria Zelionaia deține cu drept de proprietate casa de
locuit și terenul aferent cu nr. cadastral XXXXX, având contul personal 589. În
acest cont, este înscris, suplimentar, nepotul Mariei Zelionaia, Edgard Zeleonîi.
Totodată, în gospodăria ce aparține cu drept de proprietate Mariei Zelionaia,
locuiește fiica sa Lilia Zelionaia și concubinul acesteia Iachim Gafton.

În acest context, reclamantul a relatat că Maria Zelionaia este mereu insultată
de către fiica ei Lilia Zelionaia și concubinul acesteia Iachim Gafton, care consumă
băuturi alcoolice și aplică asupra ei forța fizică. La fel, pârâta împreună cu

concubinul ei au alungat-o pe Maria Zelionaia din imobilul său, ultima fiind nevoită să locuiască temporar la alte persoane.

Prin urmare, reclamantul a susținut că comportamentul Liliei Zelionaia a dus la încălcarea dreptului de proprietate a Mariei Zelionaia, iar din acest motiv, ultima a considerat necesar evacuarea pârâtei și a concubinului său.

În astfel de circumstanțe, procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia a solicitat evacuarea Liliei Zelionaia din imobilul situat în satul Beleavinți, raionul Briceni, cont personal 589 și încasarea din contul Liliei Zelionaia în beneficiul său a cheltuielilor de judecată ce constau din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

Paralele cu această cauză civilă, la 18 august 2016, Lilia Zelionaia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Beleavinți, raionul Briceni, Mariei Zelionaia, intervenient accesoriu Organul Cadastral Teritorial Briceni, cu privire la anularea extrasului din registru de evidență a gospodăriilor, titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, radierea înregistrării dreptului de proprietate și repararea prejudiciului moral (f. d. 1-3 vol. I).

În argumentarea acțiunii, reclamanta a indicat că s-a născut la 3 noiembrie 1970. Conform adeverinței de naștere, tatăl său este Ivan Zelionîi, care a fost născut la 18 octombrie 1936 și care a decedat la 19 martie 2015.

Sub acest aspect, reclamanta a menționat că Ivan Zelionîi a fost căsătorit cu Maria Șevciuc, iar din căsătoria lor nu au avut copii. Pe parcursul vieții, Ivan Zelionîi împreună cu Maria Șevciuc au construit casa de locuit, care constituie obiectul litigiului. Ulterior, Ivan Zelionîi a desfăcut căsătoria cu Maria Șevciuc și a încheiat o nouă căsătorie cu Maria Zelionaia.

Din această căsătorie, s-a născut fiul Ivan Moscaliuc, Valentina Nigacei și Lilia Zelionaia.

Lilia Zelionaia a relatat că, după decesul tatălui său Ivan Zelionîi, în imobilul în litigiu au rămas să locuiască ea și mama sa Maria Zelionaia. În ceea ce privește frații săi, Ivan Moscaliuc și Valentina Nigacei, reclamanta a notat că aceștia locuiesc separat și nu pretind la imobil.

Reclamanta a susținut că în 2016 a recepționat de la Judecătoria Briceni cererea de chemare în judecată depusă de Maria Zelionaia cu privire la evacuarea din imobil. Având în vedere această cerere, în luna mai 2016, Lilia Zelionaia a depus cerere la notar cu privire la acceptarea succesiunii rămase după decesul tatălui său Ivan Zelionîi, iar notarul a informat-o verbal că succesiunea a fost acceptată de către mama sa, Maria Zelionaia.

Suplimentar, reclamanta a specificat că, potrivit extrasului de Registru bunurilor imobile, moștenirea rămasă după decesului tatălui a fost acceptată de către mama sa Maria Zelionaia, în baza extrasului din Registru de evidență a gospodăriilor și titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Lilia Zelionaia a relatat că nici ea și nici frații săi Ivan Moscaliuc și Valentina Nigacei nu au cunoscut despre faptul că mama lor au acceptat succesiunea rămasă după decesul tatălui lor Ivan Zelionîi.

Reclamanta a notat că Maria Zelionaia, prin minciună și înșelăciune, a primit de la Primăria satului Beleavinți, raionul Briceni extrasul din Registru de evidență a gospodăriilor și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Pentru motivele evocate, Lilia Zelionaia a solicitat anularea extrasului din registru de evidență a gospodăriilor nr. 1079 din 4 decembrie 2015, eliberat de către Primăria satului Beleaviți, raionul Briceni asupra bunurilor imobile: casa de locuit individuală cu suprafața de 70,6 m², nr. cadastral XXXXX.01, construcția accesorie cu suprafața de 17,4 m², nr. cadastral XXXXX.02, construcția accesorie cu suprafața de 13,7 m², nr. cadastral XXXXX.03, construcția accesorie cu suprafața de 32 m², nr. cadastral XXXXX.04 din satul Beleavineț, raionul Briceni; anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXXX din 9 septembrie 2016, eliberat de Primăria satului Beleaviți, raionul Briceni, potrivit căruia Maria Șevciuc a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil și anume terenul pentru construcții cu suprafața de 0,2882 ha, nr. cadastral XXXXX din satul Beleaviți, raionul Briceni; radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a Mariei Zelionaia asupra bunurilor imobile: casa de locuit individuală cu suprafața de 70,6 m², nr. cadastral XXXXX.01, construcția accesorie cu suprafața de 17,4 m², nr. cadastral XXXXX.02, construcția accesorie cu suprafața de 13,7 m², nr. cadastral XXXXX.03, construcția accesorie cu suprafața de 32 m², nr. cadastral XXXXX.04 din satul Beleavineț, raionul Briceni.

La 23 februarie 2017, Lilia Zelionaia a depus cerere suplimentară împotriva Primăriei satului Beleaviți raionul Briceni, Mariei Zelionaia, intervenient accesoriu Organul Cadastral Teritorial Briceni, prin care a solicitat suplimentar încasarea din contul Mariei Șevciuc în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei (f. d. 91-92, vol. I).

Astfel, prin încheierea din 26 august 2016 a Judecătoriei Briceni, a fost dispusă suspendarea procesului civil la cererea de chemare în judecată depusă de procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia împotriva Liliei Zelionaia cu privire evacuarea din imobil până la examinarea cauzei civile intentate de Lilia Zelionaia împotriva Primăriei satului Beleaviți raionul Briceni, Maria Zelionaia, intervenienți accesorii, Organul Cadastral Teritorial Briceni, Ivan Moscaliuc, Valentina Nigacei cu privire la anularea extrasului din registru de evidență a gospodăriilor, titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, radierea înregistrării dreptului de proprietate și repararea prejudiciului moral (f. d. 40 - 41, vol. II).

Prin hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, acțiunea depusă de Lilia Zelionaia (f.d. 139, 146-163, vol. I).

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul depus de Lilia Zelionaia, fiind casată hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni și remisă cauza la rejudecare, deoarece instanța nu a dispus introducerea în proces a lui Ivan Moscaliuc și Valentina Nigacei, care sunt succesorii legali a lui Ivan Zelionii (f.d. 201-203, vol. I).

La 28 noiembrie 2017, Judecătoria Edineț, sediul Briceni a reluat acțiunea intentată de către procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia împotriva Liliei Zelionaia, cu privire evacuarea din imobil (f. d. 46 – 47, vol. I).

Prin încheierea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, au conexate pentru a fi examinate într-un singur proces cererea de chemare în judecată depusă de procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia împotriva Liliei Zelionaia cu privire evacuarea din imobil și cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Zelionaia împotriva Primăriei satului Beleaviniț raionul Briceni, Maria Zelionaia, intervenienți accesorii, Organul Cadastral Teritorial Briceni, Ivan Moscaliuc, Valentina Nigacei cu privire la anularea extrasului de registru de evidență a gospodăriilor, titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, radierea înregistrării dreptului de proprietate și repararea prejudiciului moral (f.d. 55-56, vol. II).

Prin încheierea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, au fost introduși în proces în calitate de intervenienți accesorii Ivan Moscaliuc și Valentina Nigacei (f. d. 57-59, vol. II).

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni a fost admisă acțiunea depusă de procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia, fiind dispusă evacuarea forțată a Liliei Zelionaia, din casa de locuit situată în satul Beleaviniț, raionul Briceni, cont personal 589, fără acordarea altui spațiu locativ. A fost încasat din contul Liliei Zelionaia în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Lilia Zelionaia (f.d. 87-88, 93-112, vol. II).

Prin decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Lilia Zelionaia, fiind menținută hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni (f.d. 184-197, vol. II).

În susținerea soluției respective, instanțele de judecată au reținut că la momentul decesului lui Ivan Zelionîi, Lilia Zelionaia nici nu era membru gospodăriei în litigiu. În anul 2003, pe numele Liliei Zelionaia a fost deschis cont separat, unde sunt înregistrate ea și fiica sa minoră. Totodată, instanțele au stabilit că, la 4 decembrie 2015, la cerere Mariei Zelionaia, Primăria satului Beleaviniț raionul Briceni a eliberat extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor, contul personal nr. 589, conform căruia Mariei Zelionaia îi aparține cu drept de proprietate bunurile imobile și anume: casa de locuit individuală cu suprafața de 70,6 m², nr. cadastral XXXXX.01, construcție accesorie cu suprafața de 17,4 m², nr. cadastral XXXXX.02, construcție accesorie cu suprafața de 13,7 m², nr. cadastral XXXXX.03, construcție accesorie cu suprafața de 32 m², nr. cadastral XXXXX.04 din satul Beleavineț, raionul Briceni. Ulterior, la 3 martie 2016, extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor a fost înregistrat la Organul Cadastral Teritorial Briceni cu nr. 1401/16/4133.

La fel, instanțele au stabilit că extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor este legal eliberat în baza registrului de evidență a gospodăriilor nr. 7 pe anii 2012 - 2016, completat conform Instrucțiunii privind ținerea la zi a registrelor de evidență a gospodăriilor populației în autoritățile administrației publice locale, aprobată prin Ordinul Biroul Național de Statistică nr. 07 din 19 ianuarie 2007.

Prin urmare instanțele au concluzionat că Lilia Zelionaia nu a prezentat probe veridice privind incorectitudinea intabulării dreptului de proprietate a Mariei Zelionaia asupra bunului imobil în litigiu.

Cu privire la acțiunea depusă de Lilia Zelionaia, instanțele de judecată au constatat că nu există temeiuri legale privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a extrasului de registru de evidență a gospodăriilor.

Suplimentar, instanțele de judecată au respins argumentul Lilee Zelionaia că procurorul Procuraturii raionului Briceni a depus cerere de chemare în judecată în interesele Mariei Zelionaia, fără a avea asemenea împuterniciri. În acest sens, instanțele au indicat că procurorul Procuraturii raionului Briceni a depus cerere de chemare în judecată în interesele Mariei Zelionaia la 21 aprilie 2016, potrivit art. 71 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care până la modificările din 1 august 2016, prevede că acțiunea în apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime poate fi intentată de către procuror numai la cererea scrisă a persoanei interesate dacă aceasta nu se poate adresa în judecată personal din cauză de sănătate, vârstă înaintată, incapacitate sau din alte motive întemeiate. Acțiunea în apărarea intereselor persoanei incapabile poate fi înaintată de procuror indiferent de existența cererii persoanei interesate sau a reprezentantului ei legal. În cazurile prevăzute de lege, procurorul este în drept să se adreseze în judecată în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unui număr nelimitat de persoane.

La 19 decembrie 2018, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f. d. 198).

La 16 ianuarie 2019, Lilia Zelionaia, prin intermediul oficiului poștal, a depus recurs împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii depuse de procurorul Procuraturii raionului Briceni în interesele Mariei Zelionaia și admiterea acțiunii depuse de ea.

În motivarea cererii de recurs, Lilia Zelionaia a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Recurenta a menționat că procurorul Procuraturii raionului Briceni a depus cerere de chemare în judecată în interesele Mariei Zelionaia, fără a avea asemenea împuterniciri. Astfel, Lilia Zelionaia a considerat eronată concluzia instanțelor de judecată că procurorul Procuraturii raionului Briceni a avut dreptul de a depune la 21 aprilie 2016 acțiune în interesele Mariei Zelionaia, potrivit art. 71 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, recurenta a notat că instanțele de judecată au dat o apreciere eronată art. 71 alin. (2) din Codul de procedură civilă, deoarece a considerat recurenta că articolul enunțat a fost condiționat de faptul că persoana nu se poate adresa personal în instanța de judecată din cauza sănătății sau din alte motive întemeiate. Mai mult, la momentul depunerii acțiunii, existau avocați, Consiliul Național de Asistență Juridică Garantată de Stat și prin urmare a fost nejustificată și ilegală implicarea procurorului pe cazul dat.

Suplimentar, recurenta a indicat că instanțele de judecată nu au stabilit corect apartenența dreptului de proprietate asupra bunului imobil. Totodată, recurenta a considerat că Primăria satului Beliavinți, raionului Briceni a reflectat incorect informația pe contul personal nr. 589 și eronat a eliberat informația din Registru de

evidență a gospodăriilor cu privire la aflarea persoanelor în imobilul din satul Beliavinți, raionului Briceni.

La 27 februarie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Primăriei satului Beleavinți raionul Briceni, Maria Zelionaia, intervenienților accesorii, Organul Cadastral Teritorial Briceni, Ivan Moscaliuc și Valentina Nigacei, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data stabilită pentru examinarea cauzei, Maria Zelionaia, intervenienții accesorii, Organul Cadastral Teritorial Briceni, Ivan Moscaliuc, Valentina Nigacei nu au înaintat referință la cererea de recurs depusă de Valerii Cumpăta, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

La 26 martie 2019, Primăria satului Beleavinți raionul Briceni a formulat o referință, prin care a susținut că nu este de acord cu cererea de recurs dedusă judecății.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Lilia Zelionaia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 6 noiembrie 2018 a fost expedită în adresa părților la 19 decembrie 2018 (f. d. 198, vol. II), însă conform avizului de recepție, recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 27 decembrie 2018 (f.d. 204, vol. II).

Astfel, în atare situație, instanța de judecată a constatat că recursul declarat de Lilia Zelionaia este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, materialele cauzei au confirmat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, inter alia, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiasvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, de exemplu, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, inter alia, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (a se vedea, de exemplu, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia* (excepții preliminare), 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară

sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Benjamin Nersesyan v. Armenia, 19 ianuarie 2010, para. 22; Erfar – Avef, *ibidem*, para. 41, Marc Brauer, *ibidem*, para. 35; Miessen, *ibidem*, para. 67; Trevisanato v. Italia, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Lilia Zelionaia este formulată în baza art. 432 alin. 2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de Procedură Civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurente întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acesteia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurenta a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat în mod detaliat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, Helle v. Finlanda, 19 decembrie 1997, para. 55; Latourniere v. Franța, 10 decembrie 2002, para. 2; Hansen v. Norvegia, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2), *ibidem*, para. 24; Benjamin Nersesyan, *ibidem*, para. 23 – 24; Akaki Tchaghiashvili, *ibidem*, para. 34 sau Papaioannou v. Grecia, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurenta Lilia Zelionaia a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, Levages Prestations Services vs Franța, 23 octombrie 1996, para. 48; A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, para. 59; Akaki Tchaghiashvili, *ibidem*, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi

„efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Lilia Zelionaia nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Lilia Zelionaia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan